

Nagyböjt 3. Vasárnapja A

*Add nekem azt a vizet,
hogy ne legyek szomjas! (Jn 4,15)*

Olvasmány

Kivonulás 17,3-7

Refidimben a nép szomjas volt, azért zúgolódott Mózes ellen: "Miért hoztál ki minket Egyiptomból, talán azért, hogy szomjúsággal ölj meg bennünket gyermekeinkkel és állatainkkal együtt?" Mózes ilyen szavakkal fohászzkodott az Úrhoz: "Mit tegyek ezzel a néppel? Kevés híja és megkövez."

Az Úr ezt válaszolta Mózesnek: "Haladj a nép előtt, vedd magadhoz Izrael véneit, fogd kezedbe a botodat, amellyel a Nílusra csaptál és menj. Én odaállok eléd a sziklára a Hórebnél. Üss rá a sziklára, víz folyik majd belőle, hogy igyék a nép."

Mózes úgy is tett Izrael véneinek jelenlétében.

A helyet Massának és Meribának nevezte el, ami annyit jelent mint Kísértés és Pörölés, mivel Izrael fiai ott zúgolódtak és kísértették az Urat. Ezt kérdezték ugyanis: "Közöttünk van-e az Úr vagy nincs?"

Szentlecke

Rómaiakhoz 5,1-2.5-8

Testvéreim! Mivel a hit révén megigazultunk, békében élünk Istennel Urunk Jézus Krisztus által. Átala jutottunk hozzá a hitben a kegyelemhez, amelyben élünk, és dicsekszünk a reménységgel, hogy az isteni dicsőség részesei lehetünk. Reményünkben nem csalatkozunk, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete. Amikor még erőtleneke voltunk, Krisztus az erre alkalmas időben meghalt a bűnösökért, pedig az igazért is alig hal meg valaki, legfeljebb a jótevőért adja életét az ember. Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk.

Evangélium

rövidebb forma: János 4,5-15.19b-26.39a.40-42

Abban az időben: Jézus Szamaria egyik városába, Szikárba érkezett, közel ahhoz a földhöz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob kútja. Mivel Jézus útközben elfáradt, leült a kútnál. Az idő dél felé járt.

Közben odajött egy samariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus megkérte: "Adj innom!" Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy enivalót

vegyenek. Az asszony elcsodálkozott: "Hogyan kérhetsz te, zsidó létedre tőlem, samariai asszonytól inni?" A zsidók ugyanis nem érintkeznek a szamaritánusokkal.

Jézus így felelt: "Ha ismernéd Isten ajándékát, és tudnád, hogy ki mondja neked: 'Adj innom!', inkább te kérnéd őt, és ő élő vizet adna neked."

Az asszony ezt felelte: "Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Honnan vennéd az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből ő maga is ivott, meg a fiai és az állatai?"

Jézus erre megjegyezte: "Mindaz, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne."

Erre az asszony megkérte: "Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne legyek szomjas, és ne kelljen ide járnom vizet meríteni. Látom, hogy próféta vagy! Atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell őt."

Jézus ezt felelte: "Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor az Atyát nem itt és nem is Jeruzsálemben fogjátok imádni. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig azt, akit ismerünk, hiszen az üdvösség a zsidóktól ered. De eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat vár. Isten ugyanis Lélek, ezért akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk."

Az asszony így szólt: "Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Ha majd eljön, ő tudunkra ad mindent."

Erre Jézus kijelentette: "Én vagyok az, aki veled beszélek."

Abból a városból a szamaritánusok közül sokan hittek benne. Mikor kijöttek hozzá a szamaritánusok, megkérték őt, hogy maradjon náluk. Ott is maradt két napig. Ezután így szóltak az asszonyhoz: "Most már nem a te szavadra hiszünk. Hallottuk őt mi magunk is, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Üdvözítője."

Elmélkedés

Ebédidő van. Jézus Jákob kútjánál pihen. De nemcsak testileg fáradt, éhes és szomjas. Vágyat is érez magában, hogy minél több embert, elvezessen a hitre és ezáltal Istenhez, akivel találkozik.

Ekkor egy asszony jön a kúthoz, egy samáriai. Szokatlan időben kel útra, akkor, amikor a nap a legjobban éget. Kétség kívül nem akar senkivel találkozni, mert életstílusa miatt megvetik. Nem különösebben zavarja, hogy egy férfi ül a kút szélén, mert a férfi zsidó és a zsidók nem érintkeznek samáriaiakkal. Annál inkább meglepődik hogy Jézus beszélgetni kezd vele és észreveszi, hogy mennyire komolyan veszi őt és az életét. Ez a komolyság kelti fel szomjúságát az örök életet adó víz és a Messiás után. A vágy és Jézus elfogadásának megtapasztalása elvezeti a hitre, amelyet boldogan és örömmel ad tovább a faluban.

A mi vágyakozásunkat is fel akarja kelteni Jézus az élő vízre. Mind a mai napig csodálkozhatunk azon, hogy Isten, aki a megújulás örök ereje, felüdít minket, ha porosak és fáradtak vagyunk. A mi feladatunk ugyanaz, mint a samáriai asszonyé.

Embertársainkhoz kell fordulnunk, ha mi már vigaszt és erőt merítettünk, hogy őket is részesítsük az élő víz erejéből és így elterjedjen az örömhír a föld határáig.

Nagyböjt 3. Vasárnapja A

*Add nekem azt a vizet,
hogy ne legyek szomjas! (Jn 4,15)*

Olvasmány

Kivonulás 17,3-7

Refidimben a nép szomjas volt, azért zúgolódott Mózes ellen: "Miért hoztál ki minket Egyiptomból, talán azért, hogy szomjúsággal ölj meg bennünket gyermekeinkkel és állatainkkal együtt?" Mózes ilyen szavakkal fohászokodott az Úrhoz: "Mit tegyek ezzel a néppel? Kevés híja és megkövez."

Az Úr ezt válaszolta Mózesnek: "Haladj a nép előtt, vedd magadhoz Izrael véneit, fogd kezedbe a botodat, amellyel a Nílusra csaptál és menj. Én odaállok eléd a sziklára a Hórebnél. Üss rá a sziklára, víz folyik majd belőle, hogy igyék a nép."

Mózes úgy is tett Izrael véneinek jelenlétében.

A helyet Masszának és Meribának nevezte el, ami annyit jelent mint Kísértés és Pörölés, mivel Izrael fiai ott zúgolódtak és kísértették az Urat. Ezt kérdezték ugyanis: "Közöttünk van-e az Úr vagy nincs?"

Szentlecke

Rómaiakhoz 5,1-2.5-8

Testvéreim! Mivel a hit révén megigazultunk, békében élünk Istennel Urunk Jézus Krisztus által. Átala jutottunk hozzá a hitben a kegyelemhez, amelyben élünk, és dicsekszünk a reménységgel, hogy az isteni dicsőség részesei lehetünk.

Reményünkben nem csalatkozunk, mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete. Amikor még erőtleneke voltunk, Krisztus az erre alkalmas időben meghalt a bűnösökért, pedig az igazért is alig hal meg valaki, legfeljebb a jótevőért adja életét az ember. Isten azonban azzal bizonyítja irántunk való szeretetét, hogy amikor még bűnösök voltunk, Krisztus meghalt értünk.

Evangélium

hosszabb forma: János 4,5-42

Abban az időben: Jézus Szamaria egyik városába, Szikárba érkezett, közel ahhoz a földhöz, amelyet Jákob adott fiának, Józsefnek. Ott volt Jákob kútja. Mivel Jézus útközben elfáradt, leült a kútnál. Az idő dél felé járt.

Közben odajött egy szamariai asszony, hogy vizet merítsen. Jézus megkérte: "Adj innom!" Tanítványai ugyanis elmentek a városba, hogy ennivalót vegyenek. Az asszony elcsodálkozott: "Hogyan kérhetsz te, zsidó létedre tőlem, szamariai asszonytól inni?" A zsidók ugyanis nem érintkeznek a samaritanusokkal.

Jézus így felelt: "Ha ismernéd Isten ajándékát, és tudnád, hogy ki mondja neked: 'Adj innom!', inkább te kérnéd őt, és ő élő vizet adna neked."

Az asszony ezt felelte: "Uram, hiszen vödröd sincs, a kút pedig mély. Honnan vennéd az élő vizet? Csak nem vagy nagyobb Jákob atyánknál, aki nekünk ezt a kutat adta, amelyből ő maga is ivott, meg a fiai és az állatai?"

Jézus erre megjegyezte: "Mindaz, aki ebből a vízből iszik, újra megszomjazik. De aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, nem szomjazik meg soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökellő vízforrás lesz benne."

Erre az asszony megkérte: "Uram, add nekem azt a vizet, hogy ne legyek szomjas, és ne kelljen ide járnom vizet meríteni."

Jézus így szólt: "Menj, hívd a férjedet, és jöjj ide!"

Az asszony ezt felelte: "Nincs is férjem!"

Mire Jézus: "Jól mondod, hogy nincs férjed. Mert öt férjed volt, és akid most van, az sem a férjed. Ezt helyesen mondtad."

Ekkor így szólt az asszony: "Uram, látom, hogy próféta vagy! Atyáink ezen a hegyen imádták Istent, ti pedig azt mondjátok, hogy Jeruzsálem az a hely, ahol imádni kell őt."

Jézus ezt felelte: "Hidd el nekem, asszony, hogy eljön az óra, amikor az Atyát nem itt és nem is Jeruzsálemben fogjátok imádni. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi pedig azt, akit ismerünk, hiszen az üdvösség a zsidóktól ered. De eljön az óra, sőt már itt is van, amikor az igazi imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát. Mert az Atya ilyen imádókat vár. Isten ugyanis Lélek, ezért akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk."

Az asszony így szólt: "Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek. Ha majd eljön, ő tudunkra ad mindent."

Erre Jézus kijelentette: "Én vagyok az, aki veled beszélek."

Tanítványai éppen visszaérkeztek, és meglepődtek, hogy asszonnyal beszélget. De nem kérdezte meg egyikük sem: "Mit akarsz tőle?", vagy: "Miért beszélgetsz vele?"

Az asszony pedig otthagya korsóját, elsietett a városba és elmondta az embereknek: "Gyertek, nézzétek meg azt az embert, aki mindent elmondott, amit tettem! Lehet, hogy ő a Krisztus?" Ki is jöttek a városból, és odagyűltek köréje.

Közben a tanítványok megkínálták őt: "Mester, egyél!" Jézus azonban ezt mondta nekik: "Van nekem olyan étel, amelyről ti nem tudtok!" Erre a tanítványok kérdezgetni kezdték egymást:

"Talán valaki hozott neki ennivalót?" De Jézus megmagyarázta: "Az én étel az, hogy megtegyem annak akaratát, aki engem küldött, és hogy befejezzem az ő művét. Ugye, azt mondjátok: Még négy hónap, és itt az aratás. Íme, én azt mondom nektek: Emeljétek fel szemeteket és nézzétek a földeket, aranysárgák már, készek az aratásra! Az arató elnyeri most jutalmát: Begyűjti a termést az örök életre, hogy aki vetett, együtt örülhessen azzal, aki arat. Mert igaza van a közmondásnak: Az egyik vet, a másik arat. Én azért küldtelek titeket, hogy learassátok, amivel nem ti fáradtatok. Mások fáradoztak, ti pedig az ő munkájukba álltatok be."

Abból a városból a samaritánusok közül sokan hittek benne, mivel az asszony tanúsította: "Mindent elmondott, amit tettem." Mikor azután kijöttek hozzá a samaritánusok, megkérték őt, hogy maradjon náluk. Ott is maradt két napig. Ezután így szóltak az asszonyhoz: "Most már nem a te szavadra hiszünk. Hallottuk őt mi magunk is, és tudjuk, hogy valóban ő a világ Üdvözítője."

Elmélkedés

Ebédidő van. Jézus Jákob kútjánál pihen. De nemcsak testileg fáradt, éhes és szomjas. Vágyat is érez magában, hogy minél több embert, elvezessen a hitre és ezáltal Istenhez, akivel találkozik.

Ekkor egy asszony jön a kúthoz, egy samáriai. Szokatlan időben kel útra, akkor, amikor a nap a legjobban éget. Kétség kívül nem akar senkivel találkozni, mert életstílusa miatt megvetik. Nem különösebben zavarja, hogy egy férfi ül a kút szélén, mert a férfi zsidó és a zsidók nem érintkeznek samáriaiakkal. Annál inkább meglepődik hogy Jézus beszélgetni kezd vele és észreveszi, hogy mennyire komolyan veszi őt és az életét. Ez a komolyság kelti fel szomjúságát az örök életet adó víz és a Messiás után. A vágy és Jézus elfogadásának megtapasztalása elvezeti a hitre, amelyet boldogan és örömmel ad tovább a faluban.

A mi vágyakozásunkat is fel akarja kelteni Jézus az élő vízre. Mind a mai napig csodálkozhatunk azon, hogy Isten, aki a megújulás örök ereje, felüdít minket, ha porosak és fáradtak vagyunk. A mi feladatunk ugyanaz, mint a samáriai asszonyé. Embertársainkhoz kell fordulnunk, ha mi már vigaszt és erőt merítettünk, hogy őket is részesítsük az élő víz erejéből és így elterjedjen az örömhír a föld határáig.